

Старо зжбче за ново.

I.

Веселата Минка
Седнала саминка,
Зжбченце безъ мжка
С'кончѣнце изважда,
На покривъ го хвѣрля
И мило нарежда:

— „На, врано,
Зжбъ костень,
Та рано
Желѣзень
Ми го дай,
Не се май,
Чу ли, врано?!...“

* * *

II.

Минува день слѣдъ день,
Не иска враната да знай,
Че мжно е Минки,
— „Щрѣбла“, на смѣхъ вѣчь ѹ думатъ.

— „Слушай, вранке,
Не мжи ме,
— „Вранке, утѣши ме:
Зжбче — шило остричко,
Зжбче здравичко,
Вранке, подари ми!
Бързай, бързай,
Добра вранке,
Ела при менъ;
Охъ, какъ те чакамъ,
Мила вранка,
Всѣки день!...“

